بسم الله الرحمن الرحيم

୪ ମଇ ୨୦୧୮ ଖୁତବା ଜୁମାର ସାରାଂଶ
ସ୍ଥାନ - ମସଜିଦ୍ ବୟତୁଲ୍ ଫୁତୁହ, ଲଣ୍ଡନ

ଶ୍ରେଷ୍ଠତମ ଶହିଦ୍ ତଥା ଅଲ୍ଲାଃ ଓ ରସୁଲଙ୍କର ସିଂହ ହଜରତ ହମଜାଃ ବିନ୍ ଅବଦୁଲ୍ ମୁତଲିବ୍ ର.ଆଙ୍କ ହୃଦୟସ୍ପର୍ଶକ ପ୍ରଶଂସାର ବିଶ୍ୱାସ ବର୍ଦ୍ଧକ ଚର୍ଚ୍ଚା ।

ତଶହୁଦ୍, ତଉଜ ଏବଂ ସୁରେ ଫାତିହାର ଆବୃତି କରିବା ପରେ ହଜୁର ଅନଓ୍ୱର ଅ:ବ କହିଲେ- ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ.ସ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ କହିଛନ୍ତି ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସ.ଆଙ୍କ ଆବିର୍ଭାବ ସମୟରେ ଆରବମାନଙ୍କ ପାରମ୍ପାରିକ, ଚାରିତ୍ରିକ ତଥା ଆଧାତ୍ମିକ ଅବସ୍ଥା କ'ଣ ଥିଲା । ଘରେ ଘରେ ସଂଘର୍ଷ, ମଦ୍ୟପାନ, ଚୋରୀ, ଡ଼କାୟତି ଓ କୁକର୍ମ ଆଦି ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ଅପକର୍ମରେ ସେମାନେ ଲିପ୍ତ ରହିଥିଲେ । ଅଲ୍ଲାଃ ଓ ଉତମ ଚରିତ୍ର ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା ସହିତ କାହାରି କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ହିଁ ନଥିଲା । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଫିରଓ୍ୱନ୍ ସାଜିଥିଲା କିନ୍ତୁ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସ.ଆଙ୍କ ଆଗମନ ଫଳରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଇସଲାମକୁ ସ୍ୱୀକାର କଲେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି ଈଶ୍ୱରପ୍ରେମ ଓ ଏକେଶ୍ୱରବାଦର ଆତ୍ମା ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଲା କି ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ପ୍ରାଣବଳୀ ଦେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଗଲେ । ସେମାନେ ବୟତର ସତ୍ୟାସତ୍ୟକୁ ପ୍ରକାଶ କରି ଦେଖାଇଲେ ଏବଂ ନିଜ ଅମଳ ଦ୍ୱାରା ତାହାର ବାସ୍ତବ ଚିତ୍ର ପ୍ରତିପାଦନ କଲେ । ହଜୁର ଆ.ସ କୁହନ୍ତି ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସ.ଆଙ୍କ ସାହାବାମାନେ କିଭଳି ବିଶ୍ୱସ୍ତତାର ନମୁନା ପ୍ରଦର୍ଶନ କଲେ ଯାହା ପୂର୍ବେ କେହି କେବେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିନଥିଲେ ନା ଆସନ୍ତାରେ ତାହା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଲା । ହଜୁର ଆ.ସ କୁହନ୍ତି ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଇଚ୍ଛା କଲେ ଉକ୍ତ ନମୁନାମାନ ପୁନଃ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହୋଇପାରିବ । ଉକ୍ତ ନମୁନା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉପକାର ଯୋଗ୍ୟ ଅଟେ । ଆପଣ ନିଜ ଜମାଅତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୁହନ୍ତି- ଅଲ୍ଲାଃତାଲା (ଅହେମଦିମାନଙ୍କ) ଦ୍ୱାରା ସେହିପରି ନମୁନା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିପାରନ୍ତି । ଆପଣ ଆହୁରି କୁହନ୍ତି ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ସାହାବାଙ୍କ ପ୍ରଶଂସାର କିଭଳି ସୁନ୍ଦର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କଲେ କି **ମିନଲ୍ ମୁଉ୍‌ମିନିନା ରିଜାଲୁନ୍ ସଦକୁ ମା ଆହଦୁଲ୍ଲାହା ଅଲୈହି ଫମିନ୍‌ହୁମ୍ ମନ୍ କଜା ନହ୍‌ବହୁ ୱ ମିନ୍‌ହୁମ୍ ମଇଁ ୟନ୍‌ତଜିର୍** ଅର୍ଥାତ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେତେକ ଏପରି ପୁରୁଷ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ସହିତ କରିଥିବା ଅଙ୍ଗୀକାରକୁ ସତ୍ୟ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରି ଦେଖାଇଛନ୍ତି । ଯାହାକି ସେମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସହିତ (ପ୍ରତିଜ୍ଞା) କରିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ (ଯୁଦ୍ଧ କରି) ନିହତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କେତେକ ତାହାର ଅପେକ୍ଷାରେ ରହିଥିଲେ । ଆପଣ କୁହନ୍ତି ସାହାବାଙ୍କ ପ୍ରଶଂସାରେ ପବିତ୍ର କୋରାନର ପଙ୍କ୍ତିଂକୁ ଏକତ୍ର କରିବାଠାରୁ ବଳି ସୁନ୍ଦର ଚରିତ୍ର ଅନ୍ୟଥା କିଛି ନୁହେଁ । **ଅତଃ ପୁଣ୍ୟକର୍ମ ଓ ବଳିଦାନର ଏହି ନମୁନା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅନୁକରଣ ଯୋଗ୍ୟ ଅଟେ** । ହଜୁର ଅନଓ୍ୱର ଅ.ବ କହିଲେ- ମୁଁ ସାହାବାମାନଙ୍କ ଜୀବନୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ (ଗତ କିଛି ଜୁମାରୁ) ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଆସୁଅଛି ଯେଉଁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବଦରୀ (ବଦର ଯୁଦ୍ଧରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିବା) ସାହାବା ମଧ୍ୟ ଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆନ୍ୟ କିଛି ସାହାବା ମଧ୍ୟ କିନ୍ତୁ ମୋର ମନେହେଲା ଯେହେତୁ ବଦର୍ ଯୁଦ୍ଧରେ ସାମିଲ୍ ହୋଇଥିବା ସାହାବାଙ୍କର ବିଶେଷ ସ୍ତର ରହିଛି ତେଣୁ ପ୍ରଥମେ ସେମାନଙ୍କ ଚର୍ଚ୍ଚା କରାଯିବା ଉଚିତ୍ । ଏମାନେ ସେହି ଲୋକ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଲ୍ଲାଃ ରାଜି ହେଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବିଶେଷ ପ୍ରୀତିଭାଜନ ଲାଭ କଲେ ।

ହଜୁର ଅନଓ୍ୱର ଅ.ବ କହିଲେ- ଆଜି ମୁଁ ହଜରତ ହମଜାଃ ବିନ୍ ଅବଦୁଲ୍ ମୁତଲିବ୍‌ଙ୍କର ଚର୍ଚ୍ଚା କରିବି ଯାହାଙ୍କୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠତମ ଶହିଦ୍ ତଥା ଅଲ୍ଲାଃ ଓ ରସୁଲଙ୍କର ସିଂହ ହେବାର ଉପାଧି ମିଳିଥିଲା । ହଜରତ ହମଜାଃ କୁରୈଶ୍‌ଙ୍କ ସରଦାର ଅବଦୁଲ୍ ମୁତଲିବ୍‌ଙ୍କ ପୁତ୍ର ଓ ହଜୁର ସ.ଆଙ୍କର ଚଚା ଥିଲେ । ତାଙ୍କ ମାତାଙ୍କ ନାମ ହାଲା ଥିଲା ଏବଂ ସେ ହଜୁର ସ.ଆଙ୍କ ମାତା ହ. ଆମନାଙ୍କର ଚଚା ଝିଅ ଭଉଣୀ ଥିଲେ । କେତେକ ଐତିହାସିକଙ୍କ ମତରେ ହଜରତ ହମଜାଃ ହଜୁର ସ.ଆଙ୍କ ଠାରୁ ଦୁଇ ବର୍ଷ ଓ ଆଉ କିଛିଙ୍କ କହିବା ଅନୁଯାୟୀ ଚାରି ବର୍ଷ ବଡ଼ ଥିଲେ । ସେ ହଜୁର ସ.ଆଙ୍କର ରଜାୟୀ ଭାଇ (ଉଭୟ ଜଣେ ମହିଳା ଦାସୀ ଶୋଏବାଙ୍କଠାରୁ କ୍ଷୀର ପାନ କରି) ଥିଲେ । ହଜରତ ହମଜାଃ ହଜୁର ସ.ଆଙ୍କ (ନବୀ ହେବାର) ଘୋଷଣା କରିବାର ୬ ବର୍ଷ ପରେ ଦାରେ ଅରକମ୍ ସମୟରେ ଇସଲାମ ସ୍ୱୀକାର କରିବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ଲାଭ କରିଥିଲେ । ହଜରତ ମୁସଲେହ ମଉଦ ର.ଆ ତାଙ୍କ ଇସଲାମ ସ୍ୱୀକାର କରିବାର ଘଟଣା ଯାହାକି ଏକ ଐତିହାସିକ ଘଟଣା ଅଟେ ନିଜ ଭାଷାରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ମୁଁ ତାହାର କିଛି ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଚର୍ଚ୍ଚା କରିବି ।

ଏକଦା ହଜୁର ସ.ଆ ସଫା ଓ ମରୱା ପାହାଡ଼ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଏକ ପଥର ଉପରେ ବସିଥିଲେ ଏବଂ ଆପଣ ଏହି ଚିନ୍ତାରେ ଥିଲେ କି ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଏକେଶ୍ୱରବାଦକୁ କିଭଳି ପ୍ରସାରିତ କରାଯିବ ସେହି ସମୟରେ ଅବୁ ଜହଲ୍ ଆସି ପହଂଚିଲା । ସେ ହଜୁରଙ୍କୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅସଭ୍ୟ ଭାଷାରେ ଗାଳିଗୁଲଜ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲା । ଆପଣ ନିରବ ଓ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଧର୍ଯ୍ୟର ସହିତ ତାହାର କଟୁଭାଷାକୁ ସହ୍ୟ କରିନେଲେ ଏବଂ ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦ ମଧ୍ୟ ନିଜ ମୁଖରୁ ବାହର କଲେ ନାହିଁ । ଅବୁ ଜହଲ୍ ମନଭରି ଗାଳିଗୁଲଜ କରିବା ପରେ ଆଗକୁ ବଢି ହଜୁର ସ.ଆଙ୍କ ଏକ ଚାପୁଡ଼ା ମାରିଲା ତଥାପି ମଧ୍ୟ ହଜୁର ସ.ଆ ତାର କୌଣସି ପ୍ରତିବାଦ କଲେ ନାହିଁ । ଉକ୍ତ ସ୍ଥାନର ସମ୍ମୁଖରେ ହଜରତ ହମଜାଃଙ୍କ ଘର ଥିଲା ତାଙ୍କର ଦୈନନ୍ଦିନ କାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା କି ସେ ସକାଳୁ ଉଠି ଧନୁଶର ଧରି ଶିକାର କରିବାକୁ ଚାଲିଯାଉଥିଲେ ଏବଂ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଫେରୁଥିଲେ । ଅବୁ ଜହଲ୍ ହଜୁର ସ.ଆଙ୍କ ସହ ଏସବୁ ହରକତ କଲାବେଳେ ହଜରତ ହମଜାଃଙ୍କ ଜଣେ ଦାସି ଦ୍ୱାରରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇ ଦେଖୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ କିଛି କରିବାର ତାଙ୍କର ସାମର୍ଥ୍ୟ ନଥିଲା । ସେ ସବୁକିଛି ଦେଖିଲେ, ଶୁଣିଲେ ଏବଂ ଭିତରେ ଭିତରେ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଓ ପିଡ଼ାର ଶିକୁଳିରେ ଛନ୍ଦି ହୋଇ ରହିଗଲେ । ସନ୍ଧ୍ୟାବେଳେ ଯେତେବେଳେ ହ. ହମଜାଃ ଶିକାରରୁ ଫେରିଲେ ସେହି ଦାସୀ ଜଣକ କହିଲେ ତୁମକୁ ଲଜ୍ଜା ଲାଗୁନାହିଁ ମହାନ ବୀର ପରି ଘୂରି ବୁଲୁଛ । ସେ ଦାସୀର ଏଭଳି ଆଚରଣରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱିତ ହୋଇ ପଚାରିଲେ କ'ଣ ହେଲା ? ଦାସୀ ଜଣକ କହିଲେ ତୁମ ପୁତୁରା ସେଠାରେ ବସିଥିଲେ ଅବୁ ଜହଲ୍ ଆସି ତାଙ୍କ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିଦେଲା ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ବହୁତ ଅଶ୍ଳୀଳ ଓ ନିନ୍ଦନୀୟ ଗାଳିଗୁଲଜ କଲା, ପୁଣି ତାଙ୍କୁ ଚାପୁଡ଼ା ମାରିଲା କିନ୍ତୁ ହଜୁର ସ.ଆ ତାକୁ କିଛି କହିଲେ ନାହିଁ ବରଂ ସବୁ ଅତ୍ୟାଚାର ସହ୍ୟ କରିନେଲେ । ହଜରତ ହମଜାଃ ଦାସୀଙ୍କଠାରୁ ଏସବୁ ଶୁଣିବା ମାତ୍ରେ ତାଙ୍କ ଚକ୍ଷ୍ୟୁ ରକ୍ତରଞ୍ଜିତ ହୋଇଗଲା ଏବଂ ବଂଶଗତ ସ୍ୱାଭିମାନ ଉତ୍ତେଜିତ ହୋଇଉଠିଲା । ସେ ତତ୍‌କ୍ଷଣୀ ଉତ୍ୟକ୍ତ ଅବସ୍ଥାରେ କାବା (ନିକଟକୁ) ବାହାରିଗଲେ । ପ୍ରଥମେ କାବାର ତୱାଫ୍ (ପରିକ୍ରମା) କଲେ ତାପରେ ଅବୁ ଜହଲ୍ ବସି ନିଜ ବଡ଼ପଣ ବଖାଣୁଥିବା ମଜଲିସ୍ ଆଡ଼କୁ ବଢିଲେ ଯେଉଁଠାରେ ସେ ହଜୁର ସ.ଆଙ୍କ ସହ ଯେଉଁ ନିନ୍ଦନୀୟ ଆଚରଣ କରିଥିଲା ତାହାର ବେଶ୍ ଗର୍ବର ସହିତ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଥିଲା । ହ. ହମଜାଃ ସେଠାରେ ପହଂଚିବା ପରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବଳପ୍ରୟୋଗ କରି ନିଜ ଧନୁରେ ଅବୁ ଜହଲ୍‌ର ମୁଣ୍ଡକୁ ମାରିଲେ ଏବଂ କହିଲେ ତୁମେ ନିଜ ବାହାଦୁରୀର କଥା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବଖାଣୁଛ ଓ ଘୋଷଣା କରୁଛ କି ମୁଁ ମହମ୍ମଦ ସ.ଆଙ୍କୁ ଏଭଳି ଅପମାନିତ କଲି । ବର୍ତମାନ ମୁଁ ତୁମର ଅପମାନ ଓ ନିନ୍ଦା କରୁଛି ଯଦି ତୁମର ସାହସ ଅଛି ତେବେ ମୋର ମୁକାବିଲା କରେ । ସେତେବେଳେ ଅବୁ ଜହଲ୍ କୁରୈଶ୍‌ଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ରାଟର ସ୍ଥାନ ରଖୁଥିଲା, ଗୋଷ୍ଠୀର ସରଦାର ଥିଲା । ତାହାର ସାଥିମାନେ ଏସବୁ ଦେଖି ଉତ୍ତେଜିତ ହୋଇ ହ. ହମଜାଃଙ୍କ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିବାକୁ ଉଠିଲେ । କିନ୍ତୁ ଅବୁ ଜହଲ୍ ଯେ ହଜୁର ସ.ଆଙ୍କ ଉପରେ ଅଯଥା ଅତ୍ୟାଚାର କରିଥିଲା ଏବଂ ବର୍ତମାନ ହ. ହମଜାଃଙ୍କ ବୀରତ୍ୱ ଓ ସାହସ ଦେଖି ନିରବ ହୋଇଯାଇଥିଲା, ନିଜ ସାଥିମାନଙ୍କୁ ରୋକି କହିଲା ଛାଡ଼ କହିବାକୁଗଲେ ପ୍ରକୃତରେ ମୋ ଦ୍ୱାରା ଅତ୍ୟାଚାର ହୋଇଛି ଏବଂ ହମଜାଃ ଯାହା କରିଛନ୍ତି ଠିକ୍ କରିଛନ୍ତି ।

ହଜରତ ମୁସଲେହ ମଉଦ ର.ଆ ନିଜ ଭାଷାରେ ଲେଖିଛନ୍ତି କି ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସ.ଆ ସଫା ଓ ମରୱା ପାହାଡ଼ରୁ ଘରକୁ ଫେରିବା ସମୟରେ ମନେମନେ କହୁଥିଲେ କି ଲଢିବା ଓ କଳି କରିବା ମୋର କାମ ନୁହେଁ ବରଂ ଧର୍ଯ୍ୟର ସହିତ ଗାଳିଗୁଲଜ ସହ୍ୟ କରିବା ଅଟେ । ସେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ନିଜ ସିଂହାଶନରେ ବସି କହୁଥିଲେ କି ହେ ମହମ୍ମଦ ! ତୁମେ ଲଢିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ କ'ଣ ମୁଁ ତୁମ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ମୁକାବିଲା କରିବା ନିମନ୍ତେ (ଉପସ୍ଥିତ) ନାହିଁ । ଅତଃ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ସେହିଦିନ ଅବୁ ଜହଲ୍‌ର ମୁକାବିଲା ନିମନ୍ତେ ଆପଣଙ୍କୁ ଜଣେ ଉତ୍ସର୍ଗୀ ପ୍ରଦାନ କରିଦେଲେ ଏବଂ ହଜରତ ହମଜାଃ ଯେଉଁ ବୈଠକରେ ଅବୁ ଜହଲ୍ ମୁଣ୍ଡକୁ ଧନୁରେ ପିଟିଥିଲେ ସେହିଠାରେ ହିଁ ନିଜ ମୁସଲମାନ ହେବାର ଘୋଷଣା କରିବା ସହିତ କହିଥିଲେ କି କ'ଣ ତୁମେ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ କେବଳ ଏଥିପାଇଁ ଗାଳି ଦେଉଛୁ କି ସେ କହୁଛନ୍ତି ସେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କର ପ୍ରେରିତ ଦୂତ ଓ ଦେବଦୂତମାନେ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଆବିର୍ଭାବ ହେଉଛନ୍ତି । **କାନଖୋଲି ଶୁଣିନିଅ ମୁଁ ଆଜିଠାରୁ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସ.ଆଙ୍କ (ଆଣିଥିବା) ଧର୍ମ ସ୍ୱୀକାର କରୁଅଛି ଏବଂ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ କଥାରେ ଏକମତ ଅଟେ** । ଯଦି ତୁମର ସାହସ ଅଛି ତେବେ ଆସ ମୋର ମୁକାବିଲା କର । ଏହା କହି ହମଜାଃ ମୁସଲମାନ ହୋଇଥିଲେ, ଦରଜ ଅଛି ହଜରତ ହମଜାଃଙ୍କ ମୁସଲମାନ ହେବା ପରେ ମକ୍କାର ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସକୁ ଦୃଢତା ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା । ହଜରତ ହମଜାଃ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ପରି ମଦିନା ହିଜରତ୍ କରିଥିଲେ ।

ମଦିନା ହିଜରତ କରିବା ପରେ ମଧ୍ୟ ଅମାନ୍ୟକାରୀଙ୍କ ଅତ୍ୟାଚାର ଶେଷ ହୋଇନଥିଲା । ତେଣୁ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ବେଶ ସତର୍କ ରହିବାକୁ ପଡୁଥିଲା ଏବଂ ଅମାନ୍ୟକାରୀଙ୍କ ହରକତ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ନଜର ରଖିବାକୁ ପଡୁଥିଲା । ଦରଜ ଅଛି କୁରୈଶଙ୍କ

ସଡ଼ଯନ୍ତ୍ର ସହ ଅବଗତ ରହିବା ନିମନ୍ତେ ହଜୁର ସ.ଆ ଗୁପ୍ତଚର ପଠାଇବାର ଆବଶ୍ୟକ ମନେକଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ହଜରତ ହମଜାଃଙ୍କୁ ଅସାଧାରଣ ସେବା କରିବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ଲାଭ ହେଲା । ହଜୁର ସ.ଆ ହିଜରତର ଦ୍ୱିତୀୟ ବର୍ଷ ରବିଉଲ୍ ଅୱ୍ୱଲ ମାସରେ ହଜରତ ହମଜାଃଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ୩୦ ଜଣ ଓଟଆରୋହୀ ମହାଜରିନ୍‌ଙ୍କ ଏକ ଦଳ ପ୍ରେରଣ କଲେ । ହମଜାଃ ଓ ତାଙ୍କ ସାଥିମାନେ ଶିଘ୍ର ଶିଘ୍ର ସେଠାରେ ପହଂଚି ଦେଖିଲେ କି ମକ୍କାର ସରଦାର ୩୦୦ (ଘୋଡ଼ା ଓ ଓଟ) ଆରୋହୀଙ୍କ ସମେତ ଉପସ୍ଥିତ ଅଛନ୍ତି । ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ତୁଳନାରେ ସେମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଦଶ ଗୁଣ ଅଧିକ ଥିଲା । ଉଭୟ ଉଭୟଙ୍କ ମୁକାବିଲା ନିମନ୍ତେ ଧାଡ଼ି ବାନ୍ଧିନେଲେ । ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ ହେବାକୁ ଥିଲା ଯେ, ସେହି ଅଂଚଳର ମୁଖିଆ ମଜିଦ୍ ବିନ୍ ଉମରୋ ଜହନି ଯେ ଉଭୟ ଦଳ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ରଖିଥିଲା ମଧ୍ୟସ୍ଥି ହୋଇ ଲଢାଇ ନଦେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ ଯଦ୍ୱାରା ଯୁଦ୍ଧ ହେଉ ହେଉ ରହିଗଲା ।

ହିଜରତେ ମଦିନା ପରେ ଅନ୍ୟ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ପରି ହଜରତ ହମଜାଃଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଆର୍ଥିକ ଅବସ୍ଥା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁର୍ବଳ ହୋଇଗଲା । ହଜରତ ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ଉମରୋ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି ଏପରି ଆବସ୍ଥାରେ ଏକଦା ହଜରତ ହମଜାଃ ହଜୁର ସ.ଆଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ଏବଂ କହିଲେ ମୋତେ କୌଣସି ସେବା କରିବାର ସୁଯୋଗ ଦିଅନ୍ତୁ ଯଦ୍ୱାରା ମୁଁ କିଛି ରୋଜଗାର କରିବି । ହଜୁର ସ.ଆ କହିଲେ ହେ ହମଜାଃ ନିଜ ସମ୍ମାନକୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଓ ବଜାୟ ରଖିବା ଅଧିକ ଜରୁରୀ ନା ତାହାକୁ ମାରିଦେବା । ସେ ଉତର ଦେଲେ ମୁଁ ତ ତାହାକୁ ଜୀବିତ ରଖିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରେ । ***ହଜୁର ସ.ଆ କହିଲେ ତେବେ ନିଜ ସମ୍ମାନ ଓ ଗୌରବର ସୁରକ୍ଷା କର*** । ପୁଣି ହଜୁର ସ.ଆ ଆପଣଙ୍କୁ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଦୁଆ କରିବା ଓ କେତେକ ବିଶେଷ ଦୁଆ ଶିଖାଇଲେ । ଅତଏବ ହଜରତ ହମଜାଃ କୁହନ୍ତି ହଜୁର ସ.ଆ କହିଲେ ଏହି ଦୁଆକୁ ନିୟମିତ ଭାବରେ ପାଠ କର **ଅଲ୍ଲାଃହୁମ୍ମା ଇନ୍ନି ଅସ୍‌ଅଲୁକା ବିଇସ୍‌ମିକା ଆଜମ୍ ୱ ରିଜ୍‌ୱାନକଲ୍ ଅକବର୍** ଅର୍ଥାତ ହେ ଅଲ୍ଲାଃ ମୁଁ ତୁମଠାରୁ ତୁମ ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ଓ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ପ୍ରୀତିଭାଜନର ରାଣ ଦେଇ ଭିକ୍ଷା କରୁଅଛି । ତାପରେ ସେ ସର୍ବଦା ତାହାର ପ୍ରତିଫଳ ସେବନ କରିଥିଲେ ।

ଦୁଇ ହିଜ୍‌ରୀରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ବଦର ଯୁଦ୍ଧ ଘଟିଲା । ବଦର ଯୁଦ୍ଧରେ ଅମାନ୍ୟକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଅସୱ୍ୱଦ୍ ବିନ୍ ଅବଦୁଲ୍ ଅସଦ ମଖଯୁମି ଆଗକୁ ଆସିଲା ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଷ୍ଟ ଓ ମନ୍ଦ ସ୍ୱଭାବର ଥିଲା । ସେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲା କି ମୁଁ ଆଜି ନିଶ୍ଚିତ ହଜୁର ସ.ଆଙ୍କ ଜଳାଶ୍ରୟରୁ ଜଳ ପାନ କରିବି କିମ୍ବା ତାହାକୁ ଖରାପ କରିଦେବି ନଚେତ୍ ତାହା ନିକଟରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବି । ସେ ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆସିଲା ଯାହାର ହଜରତ ହମଜାଃ ମୁକାବିଲା କଲେ ଏବଂ ନିଜ ଖଣ୍ଡାରେ ତାହାର ଅଧା ପେଣ୍ଡା କାଟିଦେଲେ ସେତେବେଳେ ସେ ସେହି ଜଳାଶୟ ନିକଟରେ ଥିଲା ଏବଂ ଅଣ୍ଟା ମାଡ଼ି ଭୂମିଷ୍ଟ ହେଲା କିନ୍ତୁ ନିଜ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ପୂରଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଜଳାଶୟ ଆଡ଼କୁ ବଢିଲା ସେତିକିବେଳେ ହଜରତ ହମଜାଃ ଆଉ ଏକ ପ୍ରହାରରେ ତାହାର ବଦ୍ଧ କରିଦେଲେ ।

ହଜରତ ଅଲ୍ଲୀ ବଦର ଯୁଦ୍ଧ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୁହନ୍ତି– ସେଥିରେ ମୁସଲମାନଙ୍କ ତୁଳନାରେ ଅମାନ୍ୟକାରୀ ସଂଖ୍ୟା ବେଶ୍ ଅଧିକ ଥିଲା । ରାତି ସାରା ହଜୁର ସ.ଆ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନିକଟରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିନମ୍ରତାର ସହିତ ଦୁଆରେ ମଗ୍ନ ରହିଥିଲେ । ହଜରତ ଅଲ୍ଲୀ କୁହନ୍ତି ଉତବା ବିନ୍ ରବିଆ ଏବଂ ତାପଛରେ ତାହା ପୁତ୍ର ଓ ଭାଇ ବାହାରିଲେ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ଶ୍ୱରରେ କହିଲେ କିଏ ଆମର ମୁକାବିଲା କରିବ । ଉତବା କହିଲା ଆମେ କେବଳ ନିଜ ଚଚାଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ସହ ମୁକାବିଲା କରିବାର ଆଶା ରଖୁଛୁ ସେତେବେଳେ ହଜୁର ସ.ଆ କହିଲେ ହେ ହମଜାଃ, ହେ ଅଲ୍ଲୀ ଓ ହେ ଅବିଦାଃ ବିନ୍ ହାରିସ୍ ଆଗକୁ ବଢ । ହମଜାଃ ଉତବା ସହ ମୁକାବିଲା କରିବାକୁ ବଢିଲେ, ହଜରତ ଅଲ୍ଲୀ କୁହନ୍ତି ମୁଁ ଶେବା ଆଡ଼କୁ ବଢିଲି ଏବଂ ଅବିଦାଃ ଓ ୱଲିଦ୍‌ଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୁକାବିଲା ହେଲା । ହଜରତ ହମଜାଃ ଓ ଅଲ୍ଲୀ ନିଜ ନିଜ ବିରୋଧିମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ । ହଜରତ ହମଜାଃଙ୍କ ନିଜ ଅଦମ୍ୟ ସାହସର ପ୍ରମାଣ ଦେବା ଓ ନିଜକୁ ଚିହ୍ନଟ କରିବା ତଥା ବଦର ଯୁଦ୍ଧରେ ଅମାନ୍ୟକାରୀଙ୍କୁ ଭୟଭୀତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ନିଜ ଛାତିରେ ଓଟପକ୍ଷୀର ପର ଲଗାଇଥିଲେ । ହଜରତ ଅବଦୁର୍ ରହେମାନ୍ ବିନ୍ ଅୱ୍ୱଫ୍ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି କି ଉମୟା ବିନ୍ ଖଲଫ୍ କୁରୈଶର ସରଦାରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଥିଲା ଯେ ହଜରତ ବିଲାଲଙ୍କୁ ନିର୍ଯ୍ୟାତନା ଦେଉଥିଲା । ବଦର ଯୁଦ୍ଧରେ ସେ ଅନସାର୍‌ଙ୍କ ହାତରେ ନିହତ ହେଲା । ସେ ମୋତେ ପଚାରିଲେ ଏ କିଏ ଯାହାର ଛାତିରେ ଓଟପକ୍ଷୀର ପର ଲାଗିଛି । ମୁଁ ଉତର ଦେଲି ସେ ହମଜାଃ ବିନ୍ ଅବଦୁଲ୍ ମୁତଲିବ୍ ଅଟନ୍ତି । ଉମୟା କହିଲେ ଏ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଯେ ଆଜି ଆମକୁ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ କରିଛି । ଇଂରେଜ ଐତିହାସିକ ସର୍ ଉଲିୟମ୍ ମେୟର୍ ବଦର ଯୁଦ୍ଧ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ହଜରତ ହମଜାଃଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଲେଖିଛନ୍ତି ହମଜାଃ (ଛାତିରେ) ଲହରୁଥିବା ଓଟପକ୍ଷୀ ପର ସହିତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ଥାନରେ ଦୃଶ୍ୟମାନ ହେଉଥିଲେ ଏବଂ ଉକ୍ତ ଯୁଦ୍ଧରେ ଅନେକ ସରଦାରଙ୍କୁ ନିହତ କଲେ । ୱହଦ ଯୁଦ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ ସେ ନିଜ ବୀରତ୍ୱ

ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ । ଆପଣଙ୍କ ଏହି ବୀରତ୍ୱ କୁରୈଶ ମକ୍କାଙ୍କ ଆଖିରେ ଫୋଡ଼ି ହେଉଥିଲା ବୁଖାରୀ ହଦିସ୍‌ରେ ଏଥିସମ୍ବନ୍ଧରେ ଲେଖାଅଛି ଅମିର ବିନ୍ ଇସହାକ୍ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି କି ଓ୍ୱହଦ୍ ଯୁଦ୍ଧରେ ହଜରତ ହମଜାଃ ହଜୁର ସ.ଆଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଦୁଇଟି ତରଓ୍ୱାଲ୍‌ରେ ଲଢୁଥିଲେ ଏବଂ କହୁଥିଲେ କି ମୁଁ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ସିଂହ । ସେ କେତେବେଳେ ଆଗକୁ ବଢୁଥିଲେ ତ କେତେବେଳେ ପଛକୁ ଫେରି ଲଢୁଥିଲେ, ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ହଠାତ୍ ଆପଣଙ୍କ ଗୋଡ଼ ଖସୁଡ଼ିଲା ଏବଂ ଆପଣ ପିଠିମାଡ଼ି ତଳେ ପଡ଼ିଗଲେ ତାଙ୍କର ଏହି ଅବସ୍ଥା ଓହଶି ଅସଓଦ୍ ଦେଖିନେଲା । ଅବୁ ଉସାମା କୁହନ୍ତି ଏହାର ସୁଯୋଗ ନେଇ ସେ ତାଙ୍କୁ ଖୁବ୍ ତୀବ୍ରତାର ସହିତ ବର୍ଛା ମାରିଲା ଏବଂ ଶହିଦ୍ କରିଦେଲା । ହଜରତ ହମଜାଃ ହିଜରତ୍ ନବୀର ୨୦ତମ ମାସରେ ଓହଦ୍ ଯୁଦ୍ଧରେ ଶହିଦ୍ ହେଲେ । ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ୫୯ବର୍ଷ ହୋଇଥିଲା । ସିରତ୍ ଇବ୍‌ନେ ହିଶାମ୍‌ରେ ଦରଜ ଅଛି ହଜୁର ସ.ଆ ହଜରତ ହମଜାଃଙ୍କ ମର ଶରୀର ନିକଟରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇ କହିଲେ ହେ ହମଜାଃ ! ତୁମର ଏପରି କଷ୍ଟଠାରୁ ବଳି କୌଣସି କଷ୍ଟ ମୋତେ ପହଂଚିନଥିଲା । ମୁଁ ଆଠାରୁ ବଳି ହୃଦୟ ବିଦାରକ ଦୃଶ୍ୟ କଦାପି ଦେଖିନଥିଲି । **ହଜୁର ସ.ଆ ଆହୁରି କହିଲେ ମୋତେ ହଜରତ ଜିବରିଲ୍ ଆସି ଖବର ଦେଇଛନ୍ତି କି ହମଜାଃ ବିନ୍ ଅବଦୁଲ୍ ମୁତଲିବ୍‌ଙ୍କୁ ସାତ (ଗୋଟି) ଆକାଶରେ ଅଲ୍ଲାଃ ଓ ରସୁଲ୍‌ଙ୍କର ସିଂହ ଲେଖାଯାଇଛି ।**

ହଜରତ ଯୁବେର୍ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଓହଦ୍ ଯୁଦ୍ଧର ଅନ୍ତିମ ଦିବସରେ ମୋ ମାତା ହଜରତ ସଫିୟା ଅତ୍ୟନ୍ତ ତିବ୍ର ବେଗରେ ଆସୁଥିବାର ଦୃଶ୍ୟମାନ ହେଲେ । ହଜୁର ସ.ଆ ତାହା ପସନ୍ଦ କଲେ ନାହିଁ କି କୌଣସି ମହିଳା ଆସି (ଶହିଦ୍‌ଙ୍କ) ମର ଶରୀରକୁ ଦେଖନ୍ତୁ ତେଣୁ ଆପଣ କହିଲେ ତାଙ୍କୁ ଅଟକାଅ । ଅତଏବ ମୁଁ ତାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଦୌଡ଼ିଲି କିନ୍ତୁ ସେ ମୋତେ ଦେଖି ମୋତେ ପଛକୁ ଧକା ଦେଇ କହିଲେ ବାଟ ଛାଡ଼େ ମୁଁ ତୋର କୌଣସି କଥା ଶୁଣିବି ନାହିଁ । ମୁଁ କହିଲି ହଜୁର ସ.ଆ ଆପଣଙ୍କୁ ଅଟକାଇବାକୁ କହିଛନ୍ତି, ଆପଣ ସେହି ମର ଶରୀରକୁ ଦେଖନ୍ତୁ ନାହିଁ । ଏହା ଶୁଣି ସେ ଅଟକି ଗଲେ ଏବଂ ନିଜ ପାଖରେ ଥିବା ଦୁଇ ଗୋଟି କପଡ଼ା ବାହାର କରି କହିଲେ ଏହା ମୁଁ ନିଜ ଭାଇ ହମଜାଃଙ୍କ ପାଇଁ ଆଣିଛି ମୋତେ ତାଙ୍କ ଶହିଦ୍ ହେବାର ଖବର ମିଳିଲା । ତେବେ ଏପରି ଥିଲା ସେମାନଙ୍କ ଆଜ୍ଞାକାରୀତା ଅର୍ଥାତ ଏପରି ମ୍ରିୟମାଣ ଓ ଦୁଃଖଦ ପରିସ୍ଥିତି ସତ୍ୱେ ସେମାନେ ହଜୁର ସ.ଆଙ୍କ ଆଦେଶ ଶୁଣିବା ସଙ୍ଗେସଙ୍ଗେ ନିଜ ଭାବନାକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ସହିତ ନିଜକୁ ଅଟକାଇ ଦେଉଥିଲେ । **ଏହା ଅଟେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଜ୍ଞାକାରୀତା ।**

ହଜରତ ହମଜାଃଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ କପଡ଼ାରେ କଫନ୍ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେଉଁଥିରେ ତାଙ୍କର ମୁଣ୍ଡକୁ ଘୋଡ଼ାଇବା ଫଳରେ ପାଦଦ୍ୱୟ ମୁକୁଳା ହୋଇଯାଉଥିଲା ଏବଂ ପାଦକୁ ଘୋଡ଼ାଇବାରୁ ମୁଖମଣ୍ଡଳ ମୁକୁଳା ରହିଯାଉଥିଲା । ତେଣୁ ହଜୁର ସ.ଆ କହିଲେ ତାଙ୍କର ମୁହଁ ଢାଙ୍କିଦିଅ ଏବଂ ପାଦକୁ ଅଜଖର୍ ଘାସରେ ଢାଙ୍କିଦିଅ । ସେହି ଦିନ ହଜୁର ସ.ଆ ହମଜାଃଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟ ଶହିଦମାନଙ୍କ ଜନାଯାଃ ୭୦ଥର ପାଠ କଲେ । କାରଣ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଥର ହମଜାଃଙ୍କ ମର ଶରୀର ସେହିଠାରେ ରହିଥିଲା । ହଜୁର ଅନଓ୍ୱର ଅ.ବ କହିଲେ- **ଏମାନେ ସେହି ଲୋକ ଯାହାଙ୍କ ଉପରେ ଅଲ୍ଲାଃ ପ୍ରସନ୍ନିତ ହେଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ସହ ରାଜି ହେଲେ ଯେ ଅସୁବିଧା ସମୟରେ ନିଜ ଭାଇମାନଙ୍କୁ ମନେରଖୁଥିଲେ ଏବଂ ନିଜ ପୂର୍ବ ଅବସ୍ଥା ପ୍ରତି ମଧ ଦୃଷ୍ଟି ରଖୁଥିଲେ ।** ଅଲ୍ଲାଃତାଲା (ବୈକୁଣ୍ଠରେ) ସେ ସମସ୍ତଙ୍କର ସ୍ତର ବୃଦ୍ଧି କରିଚାଲନ୍ତୁ ।

କାବ୍ ବିନ୍ ମାଲିକ ହଜରତ ହମଜାଃଙ୍କ ଶହିଦ ହେବାର କବିତା ପାଠ କରି କହିଥିଲେ କି ମୋ ନୟନ ଅଶ୍ରୁ ଝରାଉଛି । ହମଜାଃଙ୍କ ଦେହାନ୍ତରେ ତାଙ୍କର ଲୁହ ଝରାଇବା ଯଥାର୍ଥ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ସିଂହର ଦେହାନ୍ତରେ ଚିତ୍କାର କରିବା ଓ କାନ୍ଦିବାରେ କ'ଣ ହାସଲ ହୋଇଥାନ୍ତା । ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ସେହି ସିଂହ ଯେଉଁ ଦିନ ସକାଳେ ଶହିଦ୍ ହେଲେ ସଂସାରବାସୀ କହିଉଠିଲେ (ପ୍ରକୃତ) ଶହିଦ୍ ତ ଏହି ମହାମାନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ହୋଇଛନ୍ତି । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ବୈକୁଣ୍ଠରେ ସେହି ସାହାବାମାନଙ୍କ ସ୍ତର ବୃଦ୍ଧି କରିଚାଲନ୍ତୁ । ସେମାନେ ନିଜ ବଳିଦାନ ଦ୍ୱାରା ଯେଉଁ ଉଦାହରଣ ସୃଷ୍ଟି କରିଯାଇଛନ୍ତି ତାହା ସଂସାର ଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁସଲମାନମାନେ ମନେରଖିଥିବେ । ସେମାନେ ପୁଣ୍ୟ କର୍ମର ଯେଉଁ ସ୍ତର ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିଯାଇଛନ୍ତି ଯେଉଁ ନମୁନା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଯାଇଛନ୍ତି ତାହା ପୁନଃ ଜୀବିତ କରିବାକୁ ଅଲ୍ଲାଃ ଆମକୁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ।

Khulasa Khutba Juma Huzoor Anwar a.b.a

4th May 2018